

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر

روز جهانی کارگر، روز کسانی است که از صبح تا غروب کار می‌کنند، عرق می‌ریزند و قطره قطره توانایی‌هایشان آب می‌شود، اگر زیر فشار کار طاقت‌فرسا و ناامن بودن محیط کار، جان سالم به در ببرند. غروب، هنگامی که از سر کار با تنی خسته به خانه برمی‌گردند، به جای قلم، دفتر، پوشاک و میوه و روی باز برای زن و بچه‌هایشان، کوله‌باری از غصه و ناامیدی را با خود به خانه می‌برند و می‌گویند باز فردا نیز بی‌کاریم و یا کارفرما بی‌کارمان کرده است. صبح‌ها، هنگامی که لباس کارشان را می‌پوشند تا دوباره نیروی کارشان را برای زنده ماندن به حراج بگذارند، نگاه مغازه‌دار سر کوچه هم‌چون سایه‌ای مخوف آن‌ها را می‌پاید بلکه قرض‌هایشان را پردازند.

روز جهانی کارگر، روز کسانی است که تمام ثروت و سامان جامعه، برآوردن تمام نیازمندی‌های انسان و مایحتاج زندگی، حاصل کار و رنج آن‌ها است؛ با این وجود، خودشان همیشه نیازمند و محتاج باقی می‌مانند. کارگران کار می‌کنند و آسمان - خراش‌ها سر به فلک برمی‌دارند؛ کارگران جان می‌کنند و پل‌ها ساخته می‌شوند، جاده‌ها و ریل‌ها کشیده می‌شوند؛ کارگران قطره قطره آب می‌شوند و نبض فرودگاه‌ها و ناوگان‌ها به تپش در می‌آیند؛ و کارگران همه چیز را خلق می‌کنند، اما خود بی‌مسکن باقی می‌مانند و در حاشیه‌ی شهرها، زندگی را به انتظار مرگی رقت‌بار می‌نشینند. حلبی‌آبادها، حصیرآبادها، و آلونک‌های پنجاه متری و تنگ و تاریک، با خانواده‌های ۵ و یا ۶ نفری، تنها مأوایی است که مجبورند زندگی رقت‌بارشان را در آن جا بگذارند.

کارگران مالک اصلی تمامی امکانات و ثروت جامعه هستند، در حالی که خود از آن‌ها محرومند. و روز اول ماه مه، روز این تولیدکننده‌های نعمت‌های جامعه است. بیاییم این روز را هر چه با شکوه‌تر برگزار کنیم و با همبستگی خود نیروی عظیم خود را به سرمایه‌دارها و مدافعان سرمایه نشان دهیم.

زنده باد روز اول ماه مه

زنده باد روز همبستگی طبقاتی کارگران

از طرف یک کارگر

۱۳۹۱/۲/۳